שרה'לע
אינטערעסאנטער און שפאנענ־
דער ראמאן פון אידישען לעבען
באארבייט פאר דעם
„אידישען זשורנאל"
פון י־ם

(פארזעצונג)

— און די געשעפטען? און מיינע רעכנונגען?

— איך וועל עס שוין באזארגען מיט דעם דירעקטאר פון מיינע גיטער.

גראף גווידא האט איינגעזעהן אז דער אנקעל וויל פון פטור ווערען אמניס־סטען. ער האט געוואוסט פון וואנען דער ווינט וועהט, אבער ער האט זיך ניט גע־קענט העלפען.

נאך דעם זעלבען טאג האט ער גע־הייסען זיין דיענער אינוספאקטען זיינע זאכען.

אויף דער נאכט איז ער געקומען צו זימאן פראנק אפשיער נעהמען פון איחם, און ער האט געבעטען ה' זימאן פראנק, ער זאל שיקען רופען שרה'לען.

גראף גווידא האט גענומען פון שרה'לען און פון זימאן פראנק א זעהר טרויעריגען אפשיעד. ער האט ווירקליך ליעב געהאט דיזע צוויי מענשען, ווי זיי־נע בעסטע פריינט. ווען ער האט גע־וואלט אוועקגעהן האבען זיך איהם גע־שטעלט טרעהרען אין די אויגען.

— פארגעסט אונז ניט, — האט זי־מאן פראנק געבעטען, — יעדעס מאל ווען איהר וועט דארפען האבען א פריינט, דעמאנט אייך, אין גדייע וואוינט איינער, וועלכער ליעבט אייך ווי זיין זוהן און שעצט אייך ווי א ברודער.

— איך ווייס עס הער פראנק, און וועל עס קיינמאל ניט פארגעסען. איך באדויער נאר, וואס איך קען יעצט נאר ניט טאן פאר אייערע ברידער.

— מיינע ברידער זענען שוין גע־וואוינט צו אזעלכע זאכען, — האט זי־מאן פראנק געענטפערט רוהיג.

דעם דריטען טאג נאכ נאנץ פריה איז גראף גווידא אוועקגעפאהרען קיין בער־לין.

די פרינצעסין סעסיליע איז שוין צוויי מאנאטען אין מאנאסטיר.

זי איז אפילו אויפגעוואוסקען געוואו־רען אין מאנאסטיר, אבער ביז אהער איז זי געווען א פענסיאנערין, א שילערין, וועלכע האט געלערענען און געוואוינט אין א נאנץ באזונדערע געביידע, אין א נאנץ באזונדערע אפטיילונג. די נאנעס פלעגען נאר קומען לערנען מיט די מיידל־לאך, דאן פלעגען זיי אוועקגעהן און די קינדער פלעגען ארומלויפען אין גרויסען גארטען, זיך שפיעלען, ריידען, זינגען, טאנצען און זיך לוסטיג מאכען, זעלבסט־פארשטענדליך אונטער דעם אויפזיכט פון א לעהרערין.

עס האבען געקענט קומען צו זיי, עלטערען, פריינט, באקאנטע, און ריידען מיט זיי אדער ברענגען זיי קליידער און עסענווארג. די מיידלאך פלעגען אלזא זיין נאר, אין א פענסיאן לעבען מאנאס־טיר, אבער ניט אין מאנאסטיר. די נא־נעס פלעגען נאר לערנען מיט זיי און דער מאנאסטיר פלעגט נעהמען דאס געלט, ווייל א פרומע נאנע דארף קיין געלט ניט האבען.

יעצט אבער איז סעסיליע אליין גע־ווארען א נאנע. יעצט האט זי אליין געלעבט אין א מאנאסטיר, ניט אין פענ־סיאן. יעצט האט זי געהאט צייט און א געלעגענהייט זיך צוצוקוקען צום לעבען פון מאנאסטיר. יעצט האט זי געהאט צייט און א געלעגענהייט זיך צוצוקוקען, אויב דאס לעבען אין מאנאסטיר קען מאכ־כען א מענשען גליקליך.

פרינצעסין סעסיליע איז ערשט גע־ווען א נייע. עס איז געווען איהר ערש־טער יאהר און זי האט נאך געלעגט צו־ריק ארויסטרעטען פון מאנאסטיר, צו־ריקגעהן אין דער וועלט.

אין די ערשטע פאר וואכען, וועל־כע זי האט פארבראכט אין מאנאסטיר, האט זיך סעסיליע געפיהלט זעהר גוט. דא איז געווען שטיל, רוהיג, פריעדליך. דא האט מען ניט געוואוסט פון די העפ־ליכקייטען וועלכע ווערען געברויכט אין דער וועלט, פון קיין פיינטשאפט, פון קיין פארדרוס, פון קיין האס און פון קיין ערגעריניש, יעדע נאנע רופט די אנ־דערע שוועסטער, און לעבט מיט איהר צוזאמען, ווי א שוועסטער. מען דארף קיין שעהנע קליידער, מען דארף קיין צירונג, קיינע בריליאנטען, פערד פארד־טעם און קיין העפליכע קאוואלירען.

אלע זענען געווען העפליך, פריינד־ליך און שוועסטערליך צו דער נייער שוועסטער סעסיליע.

איז דיזע פריינטשאפט געווען אן אמת'ע, אן עכטע, א הארצליכע, אדער א נעקינצעלטע, א פארשטעלטע, א נאכמע־מאכטע, א מאסקירטע? דאס האט סע־סיליע אין דער ערשטער צייט ניט גע־קענט וויסען

אז אלט רוסיש שפריכווארט זאגט: „מען מוז אויפעסען מיט איינעם א פע־סעלע זאלץ, איידער מ'דערקענט איהם". דיזער שפריכווארט איז אפילו אביסעל צו שטרענג, אמת איז עס אבער, אז מען מוז וואוינען מיט מענשען, האנדלען מיט מענשען, צוזאמען לעבען מיט זיי, זיך צוקוקען צו זיי, ביז מען דערקענט זיי.

אין דער ערשטער צייט האט סע־סיליע עס באטראכט אלס פריינדליכ־קייט און געפעליגקייט, וואס מען האט איהר ניט געלאזען א מינוט אליין. עס פלעגען זיך שטענדיג לעבען איהר נעפי־נען עלטערע אדער איינערע נאנעס, וועל־כע פלעגען ריידען מיט איהר, פלעגען איהר אונטערהאלטען, אמוזירען, איהר באגלייטען וואוהין זי פלעגט געהן, און זיך ווייזען אזוי פריינדליך און אזוי גע־טריי ווי עכטע שוועסטער.

דיזע נאנעס פלעגען איהר שטענדיג נאנץ באזונדערע אפטיילונג. די נאנעס פלעגען נאר קומען לערנען מיט די מיידל־לאך, דאן פלעגען זיי אוועקגעהן און די קינדער פלעגען ארומלויפען אין גרויסען גארטען, זיך שפיעלען, ריידען, זינגען, טאנצען און זיך לוסטיג מאכען, זעלבסט־פארשטענדליך אונטער דעם אויפזיכט פון א לעהרערין.

עס האבען געקענט קומען צו זיי, עלטערען, פריינט, באקאנטע, און ריידען מיט זיי אדער ברענגען זיי קליידער און עסענווארג. די מיידלאך פלעגען אלזא זיין נאר, אין א פענסיאן לעבען מאנאס־טיר, אבער ניט אין מאנאסטיר. די נא־נעס פלעגען נאר לערנען מיט זיי און דער מאנאסטיר פלעגט נעהמען דאס געלט, ווייל א פרומע נאנע דארף קיין געלט ניט האבען.

יעצט אבער איז סעסיליע אליין גע־ווארען א נאנע. יעצט האט זי אליין געלעבט אין א מאנאסטיר, ניט אין פענ־סיאן. יעצט האט זי געהאט צייט און א געלעגענהייט זיך צוצוקוקען צום לעבען פון מאנאסטיר. יעצט האט זי געהאט צייט און א געלעגענהייט זיך צוצוקוקען, אויב דאס לעבען אין מאנאסטיר קען מאכ־כען א מענשען גליקליך.

פרינצעסין סעסיליע איז ערשט גע־ווען א נייע. עס איז געווען איהר ערש־טער יאהר און זי האט נאך געלעגט צו־ריק ארויסטרעטען פון מאנאסטיר, צו־ריקגעהן אין דער וועלט.

אין די ערשטע פאר וואכען, וועל־כע זי האט פארבראכט אין מאנאסטיר, האט זיך סעסיליע געפיהלט זעהר גוט. דא איז געווען שטיל, רוהיג, פריעדליך. דא האט מען ניט געוואוסט פון די העפ־ליכקייטען וועלכע ווערען געברויכט אין דער וועלט, פון קיין פיינטשאפט, פון קיין פארדרוס, פון קיין האס און פון קיין ערגעריניש, יעדע נאנע רופט די אנ־דערע שוועסטער, און לעבט מיט איהר צוזאמען, ווי א שוועסטער. מען דארף קיין שעהנע קליידער, מען דארף קיין צירונג, קיינע בריליאנטען, פערד פארד־טעם און קיין העפליכע קאוואלירען.

אלע זענען געווען העפליך, פריינד־ליך און שוועסטערליך צו דער נייער שוועסטער סעסיליע.

איז דיזע פריינטשאפט געווען אן אמת'ע, אן עכטע, א הארצליכע, אדער א נעקינצעלטע, א פארשטעלטע, א נאכמע־מאכטע, א מאסקירטע? דאס האט סע־סיליע אין דער ערשטער צייט ניט גע־קענט וויסען

אז אלט רוסיש שפריכווארט זאגט: „מען מוז אויפעסען מיט איינעם א פע־סעלע זאלץ, איידער מ'דערקענט איהם". דיזער שפריכווארט איז אפילו אביסעל צו שטרענג, אמת איז עס אבער, אז מען מוז וואוינען מיט מענשען, האנדלען מיט מענשען, צוזאמען לעבען מיט זיי, זיך צוקוקען צו זיי, ביז מען דערקענט זיי.

אין דער ערשטער צייט האט סע־סיליע עס באטראכט אלס פריינדליכ־קייט און געפעליגקייט, וואס מען האט איהר ניט געלאזען א מינוט אליין. עס פלעגען זיך שטענדיג לעבען איהר נעפי־נען עלטערע אדער איינערע נאנעס, וועל־כע פלעגען ריידען מיט איהר, פלעגען איהר אונטערהאלטען, אמוזירען, איהר באגלייטען וואוהין זי פלעגט געהן, און זיך ווייזען אזוי פריינדליך און אזוי גע־טריי ווי עכטע שוועסטער.

דיזע נאנעס פלעגען איהר שטענדיג

שרה'לע

אינטערעסאנטער און שפאנענ־
דער ראמאן פון אידישען לעבען
באארבייט פאר דעם
„אידישען זשורנאל"
פון י־ם

(פארזעצונג)

— און די געשעפטען? און מיינע רעכנונגען?

— איך וועל עס שוין באזארגען מיט דעם דירעקטאר פון מיינע גיטער.

גראף גווידא האט איינגעזעהן אז דער אנקעל וויל פון פטור ווערען אמניס־סטען. ער האט געוואוסט פון וואנען דער ווינט וועהט, אבער ער האט זיך ניט גע־קענט העלפען.

נאך דעם זעלבען טאג האט ער גע־הייסען זיין דיענער אינוספאקטען זיינע זאכען.

אויף דער נאכט איז ער געקומען צו זימאן פראנק אפשיער נעהמען פון איחם, און ער האט געבעטען ה' זימאן פראנק, ער זאל שיקען רופען שרה'לען.

גראף גווידא האט גענומען פון שרה'לען און פון זימאן פראנק א זעהר טרויעריגען אפשיעד. ער האט ווירקליך ליעב געהאט דיזע צוויי מענשען, ווי זיי־נע בעסטע פריינט. ווען ער האט גע־וואלט אוועקגעהן האבען זיך איהם גע־שטעלט טרעהרען אין די אויגען.

— פארגעסט אונז ניט, — האט זי־מאן פראנק געבעטען, — יעדעס מאל ווען איהר וועט דארפען האבען א פריינט, דעמאנט אייך, אין גדייע וואוינט איינער, וועלכער ליעבט אייך ווי זיין זוהן און שעצט אייך ווי א ברודער.

— איך ווייס עס הער פראנק, און וועל עס קיינמאל ניט פארגעסען. איך באדויער נאר, וואס איך קען יעצט נאר ניט טאן פאר אייערע ברידער.

— מיינע ברידער זענען שוין גע־וואוינט צו אזעלכע זאכען, — האט זי־מאן פראנק געענטפערט רוהיג.

דעם דריטען טאג נאכ נאנץ פריה איז גראף גווידא אוועקגעפאהרען קיין בער־לין.

די פרינצעסין סעסיליע איז שוין צוויי מאנאטען אין מאנאסטיר.

זי איז אפילו אויפגעוואוסקען געוואו־רען אין מאנאסטיר, אבער ביז אהער איז זי געווען א פענסיאנערין, א שילערין, וועלכע האט געלערענען און געוואוינט אין א נאנץ באזונדערע געביידע, אין א

א שוחט מובהק זוכט
א שטעלע
א שוחט נסות, זעהר א גוטער לעה־
רער, מנקר, בעל קורא, בעל תוקע, און א
פאראנטוואדטליכער מענש. יראת שמים,
אויך אנדערע מעלות וואס זענען באדיר־
טענד פאר א שוחט אין קאנטרי זוכט א
שטעלע. זיך ווענדען אויפ'ן אדרעס:
Rabbi Jacob Gordon
116 Beverley st. Toronto Ont.

לאיער גלאסס
רום 36—37 איספיריעל באנק בילדינג, קאדנער יאנג און קווין.
טעלעפאן עלגין 5419 — 5418 רעזידענץ מיין 1223
נעלט צו לייען אויף סארגיידושעס.

זומער אדער ווינטער־
די דריי ביכער מוזט איהר לעזען!

1) „דער איד אין קאנאדע"
פון א. ריינווין.

2) „קאנאדע און איהר געשיכטע"
פון א. ריינווין.

3) „ארץ ישראל אין אידישען לע־
בען און ליטעראטור פון א. ריינווין.

צו באקומען אין
זשורנאל אפיס 253 קווין סטריט

נייעס ביי אונז אין שטאדט

היינט דער יום־הדין פאר סקול־קינדער

היינט איז די צייט ווען אונזערע סקול־קינדער שוויצען נעבאך ווי די ביי־בערס ארום די עקזאמינישן ליסטען. מעהר ווי טויזענט קינדער האבען נעכ־טען אנגעהויבען ארויסווייזען זייער ידיעה אין דאס וואס זיי האבען א נאנץ יאהר געלערענט, און עס בלייבט בלויז פאר דעם פיינצי־פאל צו אנגעהמען ארער ניט אנגעהמען זייערע ענטפערס.

„הייסע טעג" זענען עס פאר אונ־זערע ווייסע־חברה'ניקעס.

אונטערזוכונג באשטימט ווע־גען טויט פון אינגעל אין אינדאסטריעל סקול

מעיאר פאסטער האט נעכטען ער־קלערט אז אן אונטערזוכונג וועט גע־מאכט ווערען בנונג דעם טויט פון דעם 17 יעהריגען דושיימס בראון, וועלכער איז געשטארבען אין דזשענעראל האס־פיטאל דעם 23-טען מאי.

די מוטער פון דעם אינגעל האט זיך געווענדעט צו דער באארד אף סאנטראל מיט א בקשה אז אן אונטערזוכונג זאל נעמאכט ווערען ווענען די אומשטענדען

דערצעהלען, ווי אנגענעהם עס איז צו זיין א נאנע, אן אפגעזונדערטע פון דער שלעכטער וועלט, אן אמת'ע דיענערין פון דער הייליגער יונגפרוי.

סעסיליע האט אין אנפאנג געגלויבט אז זיי מיינען עס ערענסט, און גלויבען ווירקליך, אז צו זיין א פרומע נאנע איז דאס העכסטע גליק אויף דער וועלט. באלד אבער האט זי אנגעהויבען צו באמ־מערקען, אז די פרומע שוועסטער ריידען אויך אנדערש ווי זיי מיינען.

אין די עטליכע מאנאטען וועלכע זי האט פארבראכט אין הויף פון איהר אנ־קעל, דער פירשט פון גרייץ, האט זי גע־לערענט, אז אין א הויף פון א פירשט זאגט מען זעהר אפט נאנץ אנדערש ווי מען דענקט און פיהלט; אז די העפליכ־קייטס שפראך פון דער העכערער געזעל־שאפט איז ניט די שפראך פון אמת, נאר די שפראך פון ליגען און פאלשקייט.

זי איז געווען איבערצייגט אז אין מאנאסטיר איז עס נאנץ אנדערש, אין מאנאסטיר זאגט מען נאר וואס מען דענקט און וואס מען פיהלט, אין מאנאס־טיר הערשט נאר די ווארהייט, די רייגע, עכטע, נאנץ נאקעטע ווארהייט.

מען קען זיך אלזא פארשטעלען, וואס פאר א טרויעריגען איינדרוק עס האט גע־מאכט אויף איהר, ווען זי האט באמערקט אז פיעלע יונגע נאנען באדייערען פאר־וואס זיי האבען זיך אפגעזאגט פון דער שלעכטער וועלט. נאך מעהר, דיזעלבע נאנעס האבען איהר ערשט מיט איינע טעג צוריק געלויבט און גערהמט דאס לעבען אין מאנאסטיר.

שפעטער איז סעסיליע געוואהר גע־ווארען, אז אין דיזען מאנאסטיר קומען אויך פאר צאנקעריייען, קרינערייען, פאר־לוימדונגען, רכילות זאגען, און פיינט־שאפטען. אין דער צייט ווען די ליפען זאגען א פרומען געבעט צו גאט, טראכט דאס הארץ בייזעס און טראגט ארום אין זיך, האס, קנאה און לייבענשאפטען.

סעסיליע האט אנגעהויבען זיך בע־סער צוצוקוקען צום לעבען פון די נאנעס, צו זייערע באשעפטיגונגען און צו זייערע באראקטערען. זי האט באלד איינגע־זעהן, אז דער מענש בלייבט מענש אין אלע פארהעלטנישען פון לעבען; ער מענ־טראגען די קליידער פון א בעטלער, פון א קעניג אדער פון א פרומער נאנע.

סעסיליע האט אנגעהויבען זיך ארום־צוקוקען נאך א פריינדען, נאך איינער, מיט וועמען זי זאל קענען ריידען, זי זאל קענען זיך אויסרי רען איהר הארץ.

דאס איז געווען ניט אזוי לייכט אויסצוגעפינען אין דער ערשטער צייט, ווייל אלע נאנעס זענען געווען צו איהר זעהר גוט, און זעהר פריינדליך. ערשט שפעטער, אין צוויי מאנאטען שפעטער נאך איהר אויינטרעטען אין מאנאסטיר, ווען זי האט אנגעהויבען צו פארשטעהן, וועלכע נאנע עס מיינט ערנסט און וועל־כע מיינט עס פאלש, א״ז סעסיליע גע־ווארען די פריינדען פון זי נאנץ יונגע נאנע, וועלכע די נאנען פלעגען רופען: „דער פילאזאף".

דער פילאזאף איז געווען א צונג־מען, דאס יונגע מיידל האט געהייסען סאפיע בערגמאן. זי איז אבער געווען א געלערענטע, זי האט זאגאר געעסנט לא־טיין און גריכיש. דערפאר האבען איהר די נאנעס גערופען „דער פילאזאף" אדער „שוועסטער פילאזאף".

דער מאנאסטיר וואו סעסיליע האט זיך געפונען, איז געווען באריהמט אין נאנץ דייטשלאנד מיט זיין מיידלאך שו־לע. עס איז געווען די בעסטע מיידלאך שולע אין נאנץ דייטשלאנד, דערפאר פלעגען אלע אריסטאקראטען אהין שי־קען זייערע טעכטער, זיי זאלען זיך דארט אויסבילדען. אין דער שולע פלעגט מען לערנען אלערליי שפראכען, אלערליי ווי־סענשאפטען, צייכנען, מאהלען, פיאנא שפיעלען און אלערליי פרויען־ארבייטען, ווי נייען, שטריקען, העפטען און דאס גלייכען.

(ווערט פארנעזעצט)

פון דעם טויט פון איהר אינגעל וועלכער האט זיך געפונען אין דער וויקטאריא אינדאסטריעל סקול. אין איהר בקשה באשולדיגט די מוטער די בעאמטע פון דעם אנשטאלט און אויך דעם ריכטער פון קינדער גערינכט, ריכטער מאטט, אין ניט קיין מענשליכער האנדלונג געגען איהר זוהן, אבער דער ריכטער האט געכ־טען אין אן אינטערווייו אפגעלייקענט די דאזיגע באהויפטונג, און לויט זיין מיי־נונג איז דאס אינגעל באהאנדעלט גע־ווארען רוהיג זעהר מענשליך.

מעיאר פאסטער האט ערקלערהרט אז די קלאגען פון דער מוטער זענען זעהר ערנסט, און כדי צו מאכען קלאהר די סיטואציע איז נויטיג אן אונטערזוכונג.

א בריה א גנב

אויף סווענווייך עוו., געפינט זיך זעהר א קלוגער גנב פון פלעשלאך מילד, אין דער „פערזאן" פון א גרויסען „קא־לי" הונט וואס האט, הפנים, שטארק ליעב מילכיגס.

עס איז שוין א לענגערע צייט ווי די שכנים פון יענער געגענט באקלאגען זיך אז עס פעהלט זיי פלעשלאך מילד, אבער דעם גנב האט מען קשום אויפ ניט געפענט געפינען. ענדליך האט זיך די פאליציי אריינגעמישט אין דעם ענין, און דער כוואססער גנב איז געכאפט גע־ווארען.

דער גנב איז ניט קיין אנדערער ווי א גרויסער הונט, וועלכער פלעגט זיך שטילאנטערגנב'ענען צו א חוין און צונעהמען פון דארטען א פלעשעל מיט מילך, נאכדעם האט ער עס קונציג גע־עפענט מיט דער פאדערשטער לאפע, און איבערגעעסען דאס פלעשעל אין מולד אריין.

עס איז א סברא, אז דער היגטי־שער גנב וועט געשטעלט ווערען צום משפט פאר „היז האנאר", דעם גערעכ־טיגקייט־היטער.

לארד בינג קען ניט קומען קיין טאראנטא

צוליעב דעם וואס די פאליטישע לאגע אין אטאווא איז איצט זעהר א פארפאלגטע־טע, איז עס געווען אונמעג־ליך געכטען פאר לארד בינג צו קומען קיין טאראנטא, ווי עס איז געווען ער־וואר טעט. דאס איז זיין „זיי־נעזונט" רייזע אהער, איידער ער פארלאזט קע־נערע.

מען גלייבט אז אויב די לאגע וועט ווערען נארמאל אין אטאווא, וועט לארד בינג היינט קומען אהער.

מאן ווערט גערעטעוועט דורך א נס ווען צוג שטויסט זיך אן מיט זיין אויטאמאביל

דזשאהן הארפער, פון מעלטאן, איז גערעטעוועט געווארען ווי דורך א נס פון א זיכערען טויט, ווען זיין אויטאמאביל האט זיך צוזאמענגעשטויסען מיט א סי. ען. אר. פאסאזשיר צוג, אויפ'ן וועג 5 מייל פון וועסטאן.

הארפער האט געקראגען שווערע וואונדען אויפ'ן קאפ און ראנעס אויפ'ן קערפער, אבער ער איז געבליבען לעבען. ער איז צוגענומען געווארען אין גרייס האספיטאל.

דער אויטאמאביל איז צושמעטערט געווארען אויף שטיקלאך.

ווילען פאראייניגען היגע דעירי פירמעס

פון זיכערע קווילען דערוויסט מען זיך אז פאר־באראטונגען ווערען אויצט ביי אונז געמאכט צו פאראייניגען א צאהל קלענערע דעירי פירמעס אין איין גרויסער פירמע.

צווישען די דאזיגע פירמעס, ווערען אנגעגעבען ביגעמען פון דער עקמע דער־

CANADIAN PACIFIC
שיפסקארטען
ווען איהר שיקט נאך אייערע פריינט פון אייראפא אבער איהר ווילט פאה־רען נאך צייראפא דיינקט ווענען דער קענעדיען פאסיפיק שיפס־געזעלשאפט
א דירעקטע פארבינדונג פאר איי־נענד וועלכען לאנד אין אייראפא. אינטערפערטערס ווערען באזארגט.
כשר עסען פאר אימיגראנטען. ארענ־טליכע, פאראנטוואדטליכע באגלייי־טער מיט יעדען טראנספארט. נאך אינפארמאציע ווענדעט זיך צו אונזע רע אויטאריזירטע לאקאלע אגענטען.
דזשיי. א. פארקער
נעגעראל פאסאזשיר אגענט
1 קינג סט. איסט, טאראנטא.
עדליין 2105

י. ווייגראט
וועט היינטיגע וואך באזוכען די שטעדט ניאגרא פאלס, סט. קעט־רינס, וועלאנד, און פארט קאלבארן, און וועט קאלעקטען פאר'ן „זשור־נאל" די אלטע חובות ווי אויך אנ־נעמען נייע סובסקרייבער.
„זשורנאל" לעזער אין די באר־טרעפענדע שטעדט זענען איהם גע־בעטען ארויסצוהעלפען אין דער ארבייט.

„אפען האוז וויק" איז געווען אן ערפאלג

די „אפען האוז וויק" אין פארלויף פון דער פארגאנגענער וואך וואס איז דורכגעפיהרט געווארען פון דער טאראנ־טא טראנספארטיישאן קאמישאן איז גע־ווען אן ערפאלג.

מעהר ווי צוויי טויזענט מענשען האבען באזוכט די שעפער און „פריא־פערטיס" פון דער קאמפאניע.

איינגעל געראטעוועט פון זיכערען טויט

א דאנק דער שנעלער האנדלונג פון מרס. דויש. פ. פיצגעראלד, פון 8 הייע־וואטא עוו., הענלענס פאינס, איז נאר־מאן מעק'קוירדי געראטעוועט געווארען פון א זיכערען טויט צו דערטרונקען וועג־ווערען.

מעק'קוירדי איז געגאנגען צוזאמען מיט נאך צוויי אינגלאך באפען פיש אין א שיפעל. מרס. פיצגעראלד, וועמעס הויז איז פונקט קעגענאיבער דעם טייך, האט פלוצלונג באמערקט ווי דאס שיפעל האט זיך איבערגעקעהרט, און בלויז צוויי אינגלאך, האט זי געזעהן, קעמפען מיט די כוואליעס. זי האט שנעל אפגערופען לייף־סייווערס, און אין דער זעלבער צייט האט זי אויך נאטיפיצירט מר. ל. ל. הע־ריסאן, וועלכער האט מיט זיין שיפעל אנגעווענדעט די ערשטע הילף.

נאסע געשעפטען

בנימין שניטמאן איז אין פאליס־קאורט געכטען באשטראפט געווארען מיט $50 און קאסטען אדער צוויי מאנ־אטען אין „הר־גריא" פאר קופען משקה ניט לענאל.

דייוו נאראסקי איז געכטען גע־בראכט געווארען אין פאליס־קאורט אויף א קלאגע פאר האלטען משקה אין זיין אוטאמאביל, אבער די קיים האט גע־מוזט אפגעלייגט ווערען ביז היינט, ווייל דער אנגעקלאגטער איז געווען שטארק פארשנאשקעט.

„ער איז נאך אלץ שיכור", האט געזאגט זיין לאיער, וו. ב. הארקינס, צום מעדזשיסטריט. „דו קענסט עס אליין זעהן". און ער איז פארהאלטען געווא־רען אויף נאך א טאג, כדי ער זאל זיך אביסעל אויסטשוקען.

האט געמוזט באצאהלען שטראף

נאכדעם ווי די „קויס" איז עטלי־כע מאל אפגעלייגט געווארען, איז אייב עפעלבוים געכטען געבראכט געווארען אין קאורט אויף א קלאגע פאר האלטען א „בעטינג הויז".

ער איז געפונען געווארען שולדיג און איז באשטראפט געווארען מיט $100 און קאסטען אדער דרייסיג טעג.

א „בלייענע" שטראף

יצחק ראהער האט געקויפט אבר־סעל בלוי וואס צוויי אינגלאך אונטער 18 יאהר אלט האבען גענומען'עס. אזוי ווי דאס איז, לויט'ן געזעץ ניט ערלויבט, איז מר. ראהער געבראכט געווארען אין פאר־ליס־קאורט און איז באשטראפט געווא־רען מיט $58.

אידישער אינגעל געראטעוועט פון טייך

מעקס סילווער, א 14 יעהריג אינ־געל, פון 236 מיקאל סטריט, איז גערא־טעוועט געווארען פון א „לייף־סייווער" ווען ער האט זיך געטרונקען אין דעם האמבער.

א צאהל אנדערע זענען געראטע־ווארען פון לייף סייווערס אין סא־ניסייד־ביטש און אין אנדערע טיילן.

ווען די אינגלאך זענען ארויסגע־שלעפט געווארען פון וואסער, האט מען געמוזט ברענגען א דאקטאר פון קינדער־האספיטאל צו ראטעווען דאס דריטע אינגעל, און שפעטער איז ער צוגענומען געווארען אין האספיטאל.

די איבעריגע צוויי אינגלאך זענען אפגעקומען מיט לייכטער אויסטריים־לונג.

קערפער פון קינד צושניטען אויף שטיקער אין צוג עקסידענט

פרענק קארפענטער, א 9 יעהריג אינגעלע, פון 406 וועמבלי סטריט, עשיר־בענק, איז אויס'ן פלאץ דער'הרג'עט גע־ווארען פון א סי. ען. אר. פראכט־צוג, וואס איז אריבערגעפאהרען איבער זיין קערפער.

דאס אומגליק האט פאסירט ווען דאס אינגעל, האט מיט זיינעם א חבר זיך געשפילט אויף די אלטע „בעלט ליין" אייזענבאהן טרעקס, און דער באהן איז געגאנגען פון דער פעירבענקס לאמבער קאמפאניס פעקטארי צו דער פעדזועל לאמבער קאמפאניע.

כאראקטעריסטיש איז, וואס דער אינזשעניר פון דעם לאקאמאטיוו האט אפילו ניט געוואוסט וועגען דעם עקסי־דענט, און דערוואוסט האט ער זיך שפע־טער, ווען דער קרבן איז שוין געווען טויט.

ONTARIO
דעפאזיט אייערע סייווינגס
— אין —
The Province of Ontario
Savings Office
אינטערעס געצאהלט אויף אלע דעפאזיטס.
אייער געלט איז גאראנטירט פון דער רעגירונג פון דער
אנטאריאר פראווינץ
באקוועמע אפיס שטונדען 9.30 פריה ביז 5 נאכמיטאג
הויפט אפיס — — — 15 קווינס פארק, טאראנטא
טאראנטער ברענטשעס:
קאר. בעי און ערעלייד סט. — — קאר. יונגעווערזיטי און דאנדעס סט.
549 דענפארט עוו.
אנדערע ברענטשעס אין:
האמילטאן, סט. קעטרינס, סט. מערים, פעמבראק, ברענטפארד, וואוד־סטאק, אוטון סאונד, אטאווא, סיפארט, וואקערטאן, ניומארקעט, עלמער.

אנאנסירט אייער זומער האטעל
— אין —
„אידישען זשורנאל"